

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
proxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Sententiæ prohibitæ ab Alexandro VII. anno 1665. & 1666.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

44 Pars 3 tract. 1. Principia practica.
occurrent, ab earum usu, & praxi cavendum
esse.

Censeo tamen varias earundem propositio-
tionum, etiam ante prohibitionem, fuisse im-
probabiles: plurimum enim discrepant non
tantum à Christi-fidelium, sed à Librorum Sa-
crorum & Patrum sensu; uti cuius patebit con-
sideranti sedulo illas, cum proæmio Decreti hinc
immediatè sequentis.

ALEXANDRI VII.

Decreta duo contra Propositiones 45

*Feriâ V. die XXIV. Septemb. M. DC. LXV.
in Congregatione Generali S. Romana & univer-
salis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico
Montis Quirinalis, Coram SS. D. N. D. ALEXAN-
DRO divina Providentiâ Papa VII. Ac Eminen-
tissimis ac Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardi-
nalibus, Inquisitoribus à S. sede Apostolica specia-
liter deputatis.*

Sanctissimus D. N. audivit non sine magno
Animi sui mœrore, complures opiniones
Christianæ disciplinæ relaxativas, & animarum
perniciem inferentes, partim antiquatas iterum
fufcitari, partim noviter prodire: & summam
illam luxuriantium ingeniorum licentiam in
dies magis excrescere, per quam in rebus ad con-
scientiam pertinentibus modus opinandi irrepre-
fit

fit alienus omninò ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens irreptura esset vitæ Christianæ corruptela. Quare ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cujus verba in æternum permanent, arctam esse definivit, in animarum perniciem dilatari, seu verius perverti contingeret; idem Sanctissimus D.N. ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatiosa, lataque, per quam itur ad perditionem, via, pro Pastoralis sollicitudine in rectam semitam evocaret, earundem opinionum examen pluribus in sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis & Reverendissimis DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus seriò commisit: qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulò incumbentes, & maturè discussis usque ad hanc diem infra scriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Sux singillatim exposuerunt.

1. Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi preceptorum divinatorum ad eas virtutes pertinentium.

2. Vir Equestris ad duellum provocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3. Sententia asserens, Bullam Cœna solùm prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare Facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Julij in Consistorio sacra Congregationis Eminentissimorum Cardinalium visa, & tolerata est.

4. Prelati regulares possunt in foro conscientie absolvere quoscumque seculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursa.

5. Quam

5. Quamvis evidenter tibi constet Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis.

6. Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit penitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione, ac proinde non est denunciandus.

7. Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est, si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest illum absolvere absque onere denunciandi.

8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

9. Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur, per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, aliâ parte stipendii sibi retentâ.

10. Non est contra justitiam pro pluribus Sacrificiis stipendium accipere, & Sacrificium unum offerre, neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam promissione etiam juramento firmatâ danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

11. Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans vita periculum, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti Confessione exprimere.

12. Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtentâ ad id Episcoporum facultate.

13. Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato.

14. Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15. Penitens propriâ authoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius Penitentiam adimpleat.

16. Qui beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

17. Est

17. Est licitum Religioso vel Clerico calumniatorem gravia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso vel ejus Religioni publicè, & coram gravissimis viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18. Licet interficere falsum accusatorem, falsos testes, ac etiam Iudicem, à quo iniqua certò imminet sententiæ, si aliâ viâ non potest innocens damnum evitare.

19. Non peccat maritus occidens propriâ auctoritate uxorem in adulterio deprehensam.

20. Restitutio à Pio V. imposita beneficiatis non recitantis, non debetur in conscientia ante sententiæ declaratoriam Iudicis, eo quod sit pena.

21. Habens Cappellaniam collativam, aut quodvis aliud beneficium Ecclesiasticum, si studio litterarum vacet, satisfaciit suæ obligationi, si officium per alium recitet.

22. Non est contra justitiâ beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica pecuniâ interveniente, non exigit illam pro collatione beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23. Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex contemptu vel ex inobedientia hoc faciat, puta quia non vult se subiicere præcepto.

24. Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infima, adeoque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25. Qui habuit copulam cum soluta, satisfaciit Confessionis præcepto, dicens commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26. Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest Iudex pecuniâ accipere pro ferenda sententiâ in favorem unius præ alio.

27. Si liber sit alicujus junioris & moderni, debet opinio

48 Pars 3. tract. 1. Sententia quadam prohibita.
pinio censi probabilis, dum non constet rejectam esse à
Sede Apostolica tanquam improbabilem.

28. Populus non peccat, etiamsi absque ulla causa non
recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similium propositionum
examine cura & studium impenditur, interea
idem Sanctissimus re mature consideratâ statuit,
& decrevit, prædictas propositiones, & unam-
quamque ipsarum, ut minimum tanquam scan-
dalosâ esse damnandas, & prohibendas, sicut
eas damnat ac prohibet: ita ut quicumque illas,
aut conjunctim, aut divisim docuerit, defende-
rit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publi-
cè aut privatim tractaverit, nisi forsan impug-
nando, ipso facto incidat in excommunicatio-
nem, à qua non possit (præterquam in articulo
mortis) ab alio, quâcumque etiam dignitate ful-
gente, nisi à pro tempore existente Romano
Pontifice absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ
& sub interminatione divini judicii prohibet
omnibus Christi fidelibus, cujuscumque condi-
tionis, dignitatis, ac status etiam speciali, & spe-
cialissima notâ dignis, ne prædictas opiniones,
aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ & universali
inquisitionis Not. &c. Loco sigilli. *

Anno à Nativitate D. N. IESV Christi 1665. in
dictione tertia die verò 2. Mensis Octobris. Pontificatus
verò Sanctissimi in Christo Patris D. N. D. Alex. auctori-
divinâ Providentiâ Papæ VII. anno undecimo, supra
dictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad vultu-
vas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Aposto-
licæ

Pars 3. tract. 1. Sententia quaedam prohibita. 49
lice, ac in acie campi Flora, ac in aliis locis solitis &
consuetis urbis, per me Carolum Molanum ejusdem
Sanctissimi D. N. Papa & Sanctissima Inquisitionis
Cursorem.

Feria V. Die XVIII. Martii M. DC. LXVI. In
Congregatione generali Sanctæ Romanæ &
universalis Inquisitionis, ut supra.

Sanctissimus D. N. post latum Decretum die
xxiv. Septembris proximè elapsi, quo vigin-
ti octo Propositiones damnatæ fuerunt, exami-
natis sedulo, & accuratè usque ad hanc diem
infrascriptis aliis quadragesimum quintum nu-
merum implentibus, per plures in Sacra Theo-
logia Magistros, ac per Eminentissimos, & Re-
verendissimos DD. Cardinales adversus hæreti-
cam pravitatem Generales Inquisitores, eorum
suffragia singillatim super unaquaque ipsarum
audivit.

29. *In die jejunii, qui sæpius modicum quid come-*
dit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit, non
frangit jejunium.

30. *Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter*
laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec de-
bent se certificare, an labor sit compatibilis cum je-
junio.

31. *Excusantur absolute à precepto jejunii omnes il-*
li, qui iter agunt equitando, ut cumque iter agant,
etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter unius
diei conficiant.

22. *Non est evidens, quod consuetudo non comeden-*
di

50 Pars 3. tract. 1. Sententia quaedam prohibita.
di civa & lactinia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum et omissionem Horarum sup-
pleri potest per quascumque eleemosynas, quas ante be-
neficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans officium Paschale,
satisfacit precepto.

35. Vnico officio potest quis satisfacere duplici pre-
cepto pro die presenti & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientia uti privile-
giis suis, qua sunt expressè revocata per Concilium Tri-
dentinum.

37. Indulgentia concessa Regularibus, revocata à
Paulo V. hodie sunt revalidata.

38. Mandatum Tridentini, factum Sacerdoti sacri-
ficanti ex necessitate cum peccato mortali, confiteri quam
primum, est consilium, non preceptum.

39. Illa particula, quam primum intelligitur,
cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, qua dicit esse tantum ve-
niiale osculum habitum ob delectationem carnalem &
sensibilem, qua ex osculo oritur, secluso periculo con-
sensus ulterioris & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarium ad ejiciendam
concubinam, si hac nimis utilis esset ad oblectamentum
concubinarij, vulgo Regalo, dum deficiente illo nimis
agrè ageret vitam, & alia epula tadio magno concubi-
narium afficerent, & alia famula nimis difficile inveni-
tur.

42. Licitum est mutuanti aliquid ultra sortem exi-
gere, si se obliget ad non repetendam sortem usque ad
certum tempus.

43. Annuum legatum pro anima relictum non du-
rat plus quam per decem annos.

44. Quoad forum conscientia, Reo correcto, ejusque
conumacia cessante, cessant censurae.

45. Li

Pars 3. tract. 1. Sententiæ quadam prohibitiæ. 51

45. Libri prohibiti, donec expurgentur, possunt retineri, usque dum adhibitâ diligentia corrigantur.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decrevit prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum, tanquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet. Ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christi fidelibus cujuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam specialiter, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Ioannes Lupus, Sanctæ Romanæ & Universalis Inquisitionis Not. Loco & Sigilli.

INNOCENTII XI.

Decretum contra Propositiones 65.

*Feria Quinta Die II. Martii M. DC. LXXIX.
In generali Congregatione S. ROMANÆ & universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico*

C 2

Vati-